

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové ve věci žalobce: **BREPA, s.r.o.**, se sídlem Dolní Břežany, Družstevní 465, IČ: 266 85 060, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, odbor výkonu státní správy I, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.2.2010, č.j. 88/500/10, 4314/ENV/10

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Praha ze dne 9.12.2009 č.j. ČIŽP/41/OOH/SR01/0808274.003/09/PSJ, kterým byla žalobci uložena pokuta v celkové výši 120.000,- Kč za porušení ustanovení § 39 odst. 1 a 2 a § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb.

V odůvodnění žalovaný nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a mimo jiné uvedl, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 9.12.2009 č.j. ČIŽP/41/OOH/SR01/0808274.003/09/PSJ byly žalobci uloženy dvě pokuty a to dle § 66 odst. 2 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb. za porušení povinností dle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 185/2001 Sb., kterého se dopustil tím, že v roce 2007 a v uplynulé části roku 2008 (do 30.4.2008) nevedl průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi za zařízení k využití odpadů, která by splňovala náležitosti § 21 vyhl. č. 383/2001 Sb. a také tím, že za rok 2007 odevzdal nepravdivé a neúplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech

nakládání s nimi. Roční hlášení za oba roky bylo zpochybněno uvedením chybných údajů/zápisů týkajících se skutečně provedených jednotlivých způsobů nakládání s odpady přijatými do zařízení a neuvedením/nezaznamenáním všech odpadů přijatých do zařízení. Dále byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč dle § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb. za porušení povinností dle § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., kterého se dopustil tím, že provozoval v roce 2007 a části roku 2008 (do března 2008) zařízení k využití odpadů v rozporu s platným rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje, kterým mu byl udělen souhlas k provozování zařízení k využití odpadů a s jeho provozním řádem ze dne 16.1.2006 č.j. 14478 Od-152543/OŽP-Tu. Konkrétně porušil podmínku č. 4 v uvedeném rozhodnutí, která požadovala u každé dodávky kalů z čištění komunálních vod řádně doložit nepřítomnost patogenních mikroorganismů. Ve všech inspekci doložených protokolech o výsledku laboratorních zkoušek (protokoly č. 31/08, č. 1 dipl/07, č. 30/07) vykazuje sledovaná veličina – salmonela (hodnocená obecně jako patogen) pozitivní nález a nebyla dodržena ani požadovaná četnost prováděných mikrobiálních analýz.

Jak žalovaný také uvedl, žalobce provozoval zařízení v roce 2007 v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení. Konkrétně nebyl dodržen technologický postup při kompostování (dodržení požadované teploty v základce po stanovenou dobu 21 dnů tak, jak požaduje provozní řád zařízení v kapitole 1.4. Technologie a obsluha zařízení schváleného provozního řádu zařízení.

V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný konstatoval i námitky, které žalobce uvedl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Na tyto námitky pak žalovaný reagoval tak, že především poukázal na skutečnost, že dle důkazů ve spise nebyla žalobcem za rok 2008 vedena žádná průběžná evidence o odpadech a způsobech nakládání s nimi a za rok 2007 tato evidence nesplňovala všechny zákonné náležitosti, stejně tak, jako hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007. Inspekce podle žalovaného vyžadovala po žalobci pouze to, co původcům a oprávněným osobám, které nakládají s odpady, ukládá zákon o odpadech a příslušný prováděcí předpis. Uložená pokuta 20.000,- Kč za správní delikt dle § 66 odst. 2 písm. a) je dle žalovaného na samé dolní hranici zákonem daného rozpětí, které je až do výše 1.000 000,- Kč.

Dále žalovaný také uvedl, že sám žalobce připouští, že v roce 2007 nedodržel četnost prováděných mikrobiálních rozborů. V odvolání uvedl, že si četnost 4 mikrobiálních rozborů čistírenských kalů stanovil sám a v novelizovaném provozním řádu již stanovena není. Inspekce však musí podle žalovaného vycházet z dokumentů, které byly platné v kontrolovaném období. V řízení pak bylo jednoznačně prokázáno, že byla porušena podmínka platného rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje a že nebyl dodržen technologický postup kompostování, což mohlo mít negativní dopad na životní prostředí. Jestliže totiž vstupní surovina obsahovala patogenní organismy (salmonelu) a současně nebyla dodržena hodnota teploty po stanovenou dobu, je výskyt živých patogenů v konečném produktu pravděpodobný. Zdůraznil, že souhlas k provozování zařízení je vydán za určitých podmínek a provozní řád stanovuje základní pravidla pro provoz tohoto zařízení, která jsou určena tak, aby nedošlo k ohrožení popřípadě poškození životního prostředí. Opět i výše pokuty 100.000,- Kč se pohybuje při spodní hranici zákonem daného sankčního rozpětí, neboť inspekce mohla za porušení povinností dle § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb. uložit pokutu až do výše 10.000.000,- Kč. Výše uložené pokuty je pro žalovaného přiměřená a odpovídá závažnosti porušení zákona.

Žalobce v žalobě namítal, že správní orgán nesprávně zhodnotil při ukládání pokuty účel právní úpravy zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech. Tím byl žalobce pravomocným rozhodnutím o odvolání zkrácen na svých právech potvrzenou pokutou.

Vytýkal žalovanému, že se nezabýval námitkami žalobce proti uložení pokuty v obou složkách.

Pokuta 20.000,- Kč byla rozporována tím, že evidence vedena byla a byla doložena kontrolnímu orgánu. Argumenty vyjádřené ve vyjádření z 5.5.2009 a odvolání přechází žalovaný podle žalobce tak, že evidence a ohlašovací povinnost neodpovídá přesně formálním aspektům této povinnosti obsaženým v prováděcím předpise, ostatně výše pokuty je zcela minimální.

Pokuta 100.000,- Kč byla rozporována tím, že šlo o povinnost nadbytečnou, která byla realizována žalovaným (mělo být pravděpodobně žalobcem) dobrovolně nad rámec skutečné potřeby nad rámec skutečné potřeby a posléze v novele provozního řádu vypuštěna (tyto rozborů se nepožadují u kalů, které lze kompostovat.).

Žalovaný podle žalobce bez jakéhokoli důkazu tvrdí, že výskyt možných živých patogenů v konečném produktu je pravděpodobný. Odkaz na platný provozní řád v době kontroly, bagatelizace časového aspektu vedení správních řízení ze strany České inspekce životního prostředí a neodůvodnění výše pokuty vede žalobce k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Úvahy žalovaného o závažnosti ohrožení životního prostředí poznatky České inspekce životního prostředí a jeho vliv na stanovení výše sankce podle žalobce zcela abscentují.

Podle žalobce žalovaný přešel též otázku dodržení zákonné roční lhůty pro možnost zahájení řízení o pokutě.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný trval na správnosti rozhodnutí obou správních orgánů, vyjádřil se k námitkám žalobce, přičemž navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto mimo jiné podstatné dokumenty a rozhodnutí a to především protokol o kontrolním zjištění sepsaný pracovníky České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství dne 27.2.2009; oznámení o zahájení správního řízení České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství ze dne 16.4.2009; vyjádření žalobce k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 5.5.2009; rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství ze dne 9.12.2009, jímž byla žalobci uložena jednak pokuta ve výši 20.000,- Kč dle ust. § 66 odst. 2 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb. za porušení § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 180/2001 Sb. a jednak pokuta ve výši 100.000,- Kč dle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb. za porušení ust. § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb.; odvolání žalobce ze dne 23.12.2009 proti prvoinstančnímu rozhodnutí a žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 15.2.2010 č.j. 88/500/10, 4314/ENV/10. Ve správním spisu se nachází rovněž dílčí protokol o průběhu kontroly ze dne 24.4.2008; rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16.1.2006; hlášení žalobce o produkci a nakládání s odpady za rok 2006, za rok 2007; provozní řád Zařízení na využití odpadů skupiny C Všestary; oznámení České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství o jednání spojeného s kontrolou ze dne 12.8.2008; protokol o zkoušce č. 2007/4496; protokol o zkouškách č.: 355/07; protokol o zkoušce č. 2007/2333, č. 2007/1515, č. 2008/0374, č. 2008/1549, č. 2008/1349; evidenční doklady o odběru odvozněných upravených čistírenských kalů, kat. č. 19 08 05 č. 1, 2, 3,4,5 - za fakturační období únor, březen, duben, červen, červenec 2007; č. 1/2007, 2/2007, 3/2007, 4/2007 - za fakturační období květen, červen, červenec, září 2007; č. 1/2007,2/20073/2007, 4/2007 - za fakturační období září, říjen, listopad, prosinec 2007; č. 1/2008, 2/2008, 3/2008, 4/2008 - za fakturační období leden, únor, březen, duben 2008; provozní deník Zařízení na využití organických odpadů skupiny C Všestary, rozhodnutí č. 3043 o registraci hnojiva Průmyslový kompost; dílčí protokol o

průběhu kontroly ze dne 20.8.2008; protokoly o výsledku laboratorních zkoušek č.: 31/08, č.: 1 dipl./07, č.: 30/7, č.: 19/06.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb. provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu samostatně. Způsob vedení evidence pro jednotlivé druhy odpadů stanoví prováděcí právní předpis.

Podle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb. původci a oprávněné osoby v případě, že produkují nebo nakládají s více než 50 kg nebezpečných odpadů za kalendářní rok nebo s více než 50 tunami ostatních odpadů za kalendářní rok, jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Hlášení o produkci a nakládání s odpady vznikajícími v rámci činnosti Ministerstva obrany předává Ministerstvo obrany přímo ministerstvu. Způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

Podle ust. § 66 odst. 2 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb. pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží inspekce nebo příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která nevede v rozsahu a způsobem stanoveným v části šesté tohoto zákona evidenci odpadů a zařízení nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje,

Podle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb. pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení.

Podle ust. § 21 odst. 1 vyhl. č. 383/2001 Sb. původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, vedou průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi za odpady vlastní a za odpady převzaté, a to za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu zvlášť. Tato průběžná evidence obsahuje:

a) množství vzniklého odpadu (název, katalogové číslo a kategorie odpadu),

b) způsob naložení s odpadem (využití nebo odstranění vlastními prostředky, předání k využití nebo odstranění jiné oprávněné osobě), přitom lze použít kódy z tabulky č. 1 přílohy č. 20,

c) množství předaného odpadu k dalšímu využití nebo odstranění a identifikační údaje oprávněných osob, kterým byl odpad předán, (IČ, název provozovny, adresa provozovny, kód ORP (SOP) a IČZÚJ provozovny, je-li oprávněnou osobou právnická osoba, jméno a příjmení, obchodní firma, bydliště a místo podnikání, liší-li se od bydliště, je-li oprávněnou osobou fyzická osoba; identifikační číslo oprávněné osoby, bylo-li přiděleno),

d) množství přijatého odpadu (název, katalogové číslo a kategorie odpadu) a identifikační údaje původce nebo oprávněných osob, od nichž byl odpad přijat, včetně identifikačních údajů fyzických osob, od nichž byl přijat některý z odpadů uvedených v § 8 odst. 2, (obchodní firma nebo název, právní forma a sídlo, je-li oprávněnou osobou právnická osoba; jméno a příjmení, obchodní firma, bydliště a místo podnikání, liší-li se od bydliště, je-li oprávněnou osobou fyzická osoba; identifikační číslo oprávněné osoby, bylo-li přiděleno),

e) datum a číslo zápisu, jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

Podle ust. § 21 odst. 2 vyhl. č. 383/2001 Sb. průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje naplnění shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo převzetí odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě. V případech, kdy se jedná o nepřetržitý vznik odpadů, vede se průběžná evidence v týdenních intervalech; při periodickém svozu komunálního odpadu v měsíčních intervalech.

Podle ust. § 21 odst. 3 vyhl. č. 383/2001 Sb. provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, kteří vedou průběžnou evidenci odpadů podle zvláštního právního předpisu, nevedou evidenci odpadů podle této vyhlášky.

V dané věci z protokolu o kontrolním zjištění ze dne 27.2.2009 je zřejmé, že Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Praha, oddělení odpadového hospodářství provedla u žalobce dne 24.4.2008 ve schváleném zařízení k využití odpadů „Zařízení na kompostování organického odpadu Všestary“ dle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. a dne 20.8.2008 v kanceláři inspekce kontroly, které byly zaměřené na plnění povinností kontrolované osoby jako provozovatele zařízení vyplývající jí z ust. § 19 zákona č. 185/2001 Sb. Při vyhodnocení kontrol inspekce také vycházela z údajů obsažených v předložených dokladech požadovaných inspekcí v dílčích protokolech. Žalobce v době kontroly provozoval zařízení na základě rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, kterým byl žalobci udělen souhlas k provozování zařízení k využití odpadů s jeho provozním řádem ze dne 16.1.2006, č.j.: 14478 OD-152543/05/OŽP-Tu na dobu neurčitou. V předmětném protokolu jsou pak uvedeny nedostatky, které byly zjištěny i ustanovení zákona o odpadech, která byla porušena, jakož i které skutkové podstaty zákona o odpadech byly naplněny / § 39 odst. 1 a 2, § 19 odst. 1 písm. c), § 66 odst. 2 písm. a a odst. 3 písm. d)/.

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství ze dne 9.12.2009 byla žalobci uložena pokuta ve výši 20.000,- Kč a to dle § 66 odst. 2 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb. za porušení povinností dle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 185/2001 Sb., kterého se dopustil tím, že v roce 2007 a v uplynulé části roku 2008 (do 30.4.2008) nevedl průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi za zařízení k využití odpadů, která by splňovala náležitosti § 21 vyhl. č. 383/2001 Sb. a také tím, že za rok 2007 odevzdal nepravdivé a neúplné hlášení o druzích, množství odpadů

a způsobech nakládání s nimi. Roční hlášení za oba roky bylo zpochybněno uvedením chybných údajů/zápisů týkajících se skutečně provedených jednotlivých způsobů nakládání s odpady přijatými do zařízení a neuvedením, nezaznamenáním všech odpadů přijatých do zařízení. Dále byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč dle § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb. za porušení povinností dle § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., kterého se dopustil tím, že provozoval v roce 2007 a části roku 2008 (do března 2008) zařízení k využití odpadů v rozporu s platným rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje, kterým mu byl udělen souhlas k provozování zařízení k využití odpadů a s jeho provozním řádem ze dne 16.1.2006 č.j. 14478 Od-152543/OŽP-Tu. Konkrétně žalobce porušil podmínku č. 4 v uvedeném rozhodnutí, která požadovala u každé dodávky kalů z čištění komunálních vod řádně doložit nepřítomnost patogenních mikroorganismů. Ve všech inspekci doložených protokolech o výsledku laboratorních zkoušek (protokoly č. 31/08, č. 1 dipl/07, č. 30/07, které jsou součástí spisu) vykazuje sledovaná veličina – salmonela (hodnocená obecně jako patogen) pozitivní nález a nebyla dodržena ani požadovaná četnost prováděných mikrobiálních analýz. V odůvodnění pak správní orgán I. stupně podrobně zdůvodnil, proč byla předmětná pokuta žalobci uložena (str. 4-9), současně podrobně zdůvodnil i výše uložených pokut (str. 10-12).

V žalobě žalobce vytýkal žalovanému, že se nezabýval jeho námitkami proti uložení pokuty v obou položkách. Pokuta ve výši 20.000,- Kč byla rozporována podle žalobce tím, že evidence vedena byla a byla doložena kontrolnímu orgánu. Soud k této námitce žalobce uvádí, že žalovaný se s námitkou žalobce tak, jak byla uvedena v jeho odvolání, vypořádal na str. 4-5 svého rozhodnutí, kde uvedl: „Dle důkazů ve spise nebyla odvolatelem za rok 2008 vedena žádná průběžná evidence o odpadech a způsobech nakládání s nimi a za rok 2007 tato evidence nesplňovala všechny zákonné náležitosti, stejně tak, jako hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007. Inspekce vyžadovala po odvolateli pouze to, co původcům a oprávněným osobám, které nakládají s odpady, ukládá zákon o odpadech a příslušný prováděcí předpis. Uložená pokuta 20 000 Kč za správní delikt dle § 66 odst. 2 písm. a) je na samé dolní hranici zákonem daného rozpětí, které je až do výše 1 000 000 Kč.“ Žalovaný měl také za to, že si je žalobce vědom toho, že to nebylo přesně dle zákonných požadavků odpadové legislativy, tuto skutečnost pak usoudil z toho, když žalobce ve svém odvolání uvedl: „Ohlašovací povinnost byla za rok 2007 splněna, bazírování na obsahu je vyzdvihování formální stránky problematiky“.

V žalobě k pokutě ve výši 100.000,- Kč žalobce uvedl, že „byla rozporována tím, že šlo o povinnost nadbytečnou, která byla žalovaným realizována dobrovolně nad rámec skutečné spotřeby a posléze v novele provozního řádu vypuštěna“. V první řadě soud konstatuje, že odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí takto formulovanou námitku neobsahuje, v druhé řadě je pak třeba opět odkázat na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde na str. 5 žalovaný k bodu č. 2 výroku uvedl, že inspekce uložila pokutu za nedodržení podmínek platného rozhodnutí a současně za nedodržení platného provozního řádu zařízení. Upozornil na skutečnost, že sám žalobce v odvolání uvedl, že si četnost 4 mikrobiálních rozborů čistírenských kalů stanovil sám a v novelizovaném provozním řádu již stanovena není. Podle žalovaného však inspekce musí vycházet z dokumentů, které byly platné v kontrolovaném období.

Dle názoru soudu nelze tvrdit, že se žalovaný ve svém rozhodnutí nezabýval námitkami proti uložení pokuty v obou položkách. Soud tedy neshledal tuto námitku důvodnou.

Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce, že žalovaný bez jakéhokoliv důkazu tvrdí, že výskyt možných živých patogenů v konečném produktu je pravděpodobný. Žalovaný

v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že: „V řízení bylo jednoznačně prokázáno, jak výše uvedeno, že byla porušena podmínka platného rozhodnutí KÚSK a nebyl dodržen technologický postup kompostování, což mohlo mít dle našeho názoru negativní dopad na životní prostředí. Jestliže totiž vstupní surovina obsahovala patogenní organismy (salmonela) a současně nebyla dodržena hodnota teploty po stanovenou dobu, je výskyt živých patogenů v konečném produktu pravděpodobný. Je nutné zdůraznit, že souhlas k provozování zařízení je příslušným správním úřadem vydán za určitých podmínek a provozní řád stanovuje základní pravidla pro provoz tohoto zařízení, která jsou určena tak, aby nedošlo k ohrožení popřípadě poškození životního prostředí.“ Správní orgán I. stupně se pak tímto ve svém rozhodnutí podrobně zabývá na str. 7 a 11.

Pokud pak jde o celkovou výši uložené pokuty (120.000,- Kč), tu podrobně zdůvodnil správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 10 – 12. Žalobce pak jak v žalobě, tak i v odvolání ze dne 23.12.2009 námitku ohledně výše uložené sankce nekonkretizoval. V žalobě uvedl, že úvahy žalovaného o závažnosti ohrožení životního prostředí poznatky České inspekce životního prostředí a jeho vliv na stanovení výše sankce zcela absentují, v odvolání měl za to, že výše uložených sankcí neodpovídají závažnosti protiprávního jednání uvedených v rozhodnutí České inspekce životního prostředí. Námitky tak, jak žalobce formuloval, jsou položeny pouze v obecné poloze, jsou nekonkrétní, není z nich zřejmé proč, z jakých důvodů výše uložené sankce neodpovídá závažnosti protiprávního jednání uvedených v prvoinstančním rozhodnutí. Žalovaný pak na námitku žalobce uvedenou v jeho odvolání reagoval v odůvodnění svého rozhodnutí a to na str. 5, když uvedl, že výše uložené pokuty je přiměřená a odpovídá závažnosti porušení zákona. Ve správním řízení zásadně rozhodnutí vydaná v prvním stupni a rozhodnutí vydaná o opravném prostředku tvoří jeden celek a je třeba hodnotit je v souvislosti. Na obě správní rozhodnutí je tedy třeba pohlížet jako na celek, a tudíž má soud za to, že rozhodnutí o uložení pokuty žalobci je řádně odůvodněno.

K námitce, že žalovaný přešel otázku dodržení zákonné roční lhůty pro možnost zahájení řízení o pokutě, soud konstatuje, že tato námitka v odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí vznesena nebyla, nicméně zákonná lhůta uvedená v ust. § 67 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., jak vyplývá ze spisového materiálu, když oznámení o zahájení správního řízení bylo žalobci doručeno 23.4.2009 a prvním krokem v dané věci byla kontrola provedená v zařízení žalobce dne 24.4.2008, z níž byl sepsán dílčí protokol o průběhu kontroly, dodržena byla.

Soud se vzhledem ke shora uvedenému rovněž neztotožnil ani s tvrzením žalobce, že je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.

Městský soud v Praze na základě uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba není opodstatněná, a to v žádné z uplatněných námitek, a proto žalobu podle ust. § 78 odst.7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, když žalobce ani žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci (ust. § 51 odst.1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné

prokazatelné náklady řízení nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. srpna 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona štěpinová